

บุญบันดาล

แม่ชีชิ่งอ

R3002

เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๓๒ หลวงพ่อท่านเจ้าคุณพระภาวนาวิสุทธิคุณ ได้เล่าเรื่องอัศจรรย์ให้ญาติโยมฟังถึงสุภาพสตรีชาวสิงคโปร์ ซึ่งเคยกระทำบุญไว้ในอดีตชาติ ชื่อ “บุพเพ จ กตปุญญตา” มีใจความย่อ ๆ ว่า

เมื่อเร็ว ๆ นี้ ผู้ปฏิบัติธรรมก็อาจจะทราบแล้วว่า ที่วัดอัมพวันของเรา มี แม่ชีชิ่งอ แห่งเอง อยู่สิงคโปร์แท้ ๆ อาม้าตายไป ๑๐ ปีแล้ว มาเข้าฝันว่า

ให้ไปบวชชีให้หน่อย เจาะจงมาบวชที่วัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี ประเทศไทย มาบวชและกลับไปแล้ว นี่จะมาก็แล้ว จะลาออกจากธนาคารสิงคโปร์ เขามีอายุ ๒๗ ปี จะมาอยู่ ๓ ปี จะมาขอศึกษากับหลวงพ่อก็ได้

ให้รู้กฎแห่งกรรมโดยวิธีปฏิบัติ เพราะเขาจะไปหลายข้อแล้ว มาใหม่ ๆ พุดไทยไม่ได้ ตอนหลังพุดไทยได้หมด ขณะนี้กำลังทำหนังสือผ่านกรมการศาสนาไปเพื่อยืนยันกับรัฐบาลสิงคโปร์ว่า มาอยู่ที่วัดนี้จะได้ไม่ต้องเสียภาษี

เรื่องนี้ที่น่าสนใจยิ่ง คณะผู้จัดทำจึงนำเรื่องพิสดารของเธอมาเสนอไว้ดังต่อไปนี้ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

บันทึกของผู้ปฏิบัติธรรมชาวสิงคโปร์

ถอดความโดย ดร.กึ่งแก้ว อรรถการ

ดิฉันชื่อ ชิ่งอ คุณย่าผู้ล่วงลับไปแล้วตั้งชื่อให้ดิฉัน ดิฉันเกิดวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๔ (ค.ศ. ๑๙๖๑) ในประเทศสิงคโปร์ ดินแดนที่มีหลายเชื้อชาติ และ หลายศาสนา

ดิฉันเป็นลูกคนกลางในท่ามกลางพี่น้อง ๗ คน เมื่อดิฉันอายุ ๕ ขวบ ดิฉันเริ่มนั่งขัดสมาธิคนเดียวในห้องครุ่นคิดเกี่ยวกับปัญหาน่าสงสัยหลายอย่างหลายประการ เช่นว่า ฉันคือใคร ใช่ ฉันคือ ชูง้อ แต่แล้วเธอเป็นใครเล่า ทำไมตัว “ฉัน” จึงได้เกิดมาแล้ว “ฉัน” เกิดมาเพื่อทำอะไรกันสำหรับชีวิตนี้

ต่อมา เมื่ออายุได้ ๒๐ ปี ดิฉันเริ่มฝึกกำหนดลมหายใจเข้าออก พร้อมทั้งกล่าวบริกรรม “พุทโธ” ตามที่ได้อ่านพบในหนังสือ แต่เนื่องจากไม่มีครูบาอาจารย์แนะนำ ให้ปฏิบัติอย่างถูกต้อง ดิฉันจึงเจริญภาวนาต่อไปไม่ถูก เลยเลิกทำ

หกปีต่อมา ในฐานะที่ดิฉันมีความสนใจใคร่ศึกษาในเรื่องนี้ ดิฉันได้พบพระอาจารย์องค์หนึ่งจากหาดใหญ่ ท่านได้กรุณาสอนวิธีปฏิบัติแบบกำหนดลมหายใจ ดิฉันรู้สึกว่าได้เรียนรู้ได้เร็วมาก ดิฉันถึงกับคิดว่า จะไปเข้ากรรมฐานที่สำนักของพระอาจารย์องค์นั้นที่หาดใหญ่ แต่หลังจากที่พระอาจารย์เดินทางกลับหาดใหญ่แล้ว ดิฉันไม่ได้ปฏิบัติต่อ ถึงกระนั้นดิฉันได้เริ่มเห็นแสงสว่างสำหรับชีวิตขึ้นบ้าง ในขณะเดียวกันก็เริ่มเห็นส่วนมืดมนของทางโลก ภาพเหล่านี้ทำให้ดิฉันสลัดใจ บังเอิญดิฉันได้อ่านหนังสือบางเล่มที่เพื่อนคนหนึ่งหามาให้ เป็นเรื่องเกี่ยวกับธรรมะคำสั่งสอนของพระพุทธองค์ ดิฉันเกิดความศรัทธา และเรียกตัวเองตั้งแต่นั้นมาว่า เป็นพุทธมามกะ

ไม่กี่เดือนต่อมา เหมือนมี “เสียง” บอกย้ำในใจว่า ให้มาบวชเป็นแม่ชีที่ประเทศไทย ตอนนั้นดิฉันทำงานธนาคาร ในที่สุดดิฉันก็ตัดสินใจมาบวชในประเทศไทย ตั้งใจไว้ว่าจะบวช ๑ เดือน และหลังจากนั้นเข้ากรรมฐานฝึกปฏิบัติแบบเข้ม อยู่มาคืนหนึ่งประมาณสักหนึ่งชั่วโมงก่อนจะถึงเที่ยงคืน อะไรก็ไม่ทราบแต่งตัวชุดสีขาว ได้หมุนตัวผละไปจากดิฉันอย่างรวดเร็ว ดิฉันรู้สึกกลัว เพราะไม่ทราบว่าเป็นอะไรแน่

ตอนนั้นดิฉันอยู่ในระหว่างใคร่ครวญว่าจะไปบวชที่วัดไหนดี จะไปวัดที่หาดใหญ่ หรือว่าวัดอัมพวัน (พี่ชายของดิฉันและเพื่อน ๓ คน เคยมาบวชที่วัดอัมพวัน ปราบกฐา คุณย่า (ผู้ล่วงลับไปแล้วถึงสิบปี) ได้มาเข้าฝันดิฉัน ท่านคงทราบว่

ดิฉันควรจะไปบวชที่ใด ทำแนะนำให้ดิฉันไปที่วัดที่พี่ชายของดิฉันเคยบวช เมื่อดิฉันสร้างกุศลแล้วอย่างนั้น ท่านขอให้ดิฉันอุทิศส่วนกุศลให้ท่านด้วย ขณะที่อยู่ในประเทศไทย ดิฉันตกลงตามที่ท่านขอรับรอง

วันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๑ ดิฉันมาถึงวัดอัมพวันเป็นครั้งแรก เมื่อดิฉันได้พบ “หลวงพ่อ” ดิฉันรู้สึกปีติมาก ยิ่งเมื่อท่านรับให้ดิฉันบวชเป็นชีได้ทันที ดิฉันยังมีความสุขอย่างที่สุด

ตอนปลายเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๑ ขณะที่ดิฉันนอนพักและกำหนดสติไปด้วยนั้น คุณย่าที่ล่องลับไปแล้วได้มาปรากฏให้ดิฉันเห็นอีก ในห้องที่วัดอัมพวันนั่นเอง ท่านเปิดประตูเข้ามาหน้าตาท่านอึมเิบ ท่านพาผู้หญิงแก่มาด้วยคนหนึ่ง แต่เขายืนอยู่ข้างหลัง ห่างกันพอสมควรทีเดียว คุณย่าชี้มือบู้ยไ้มาทางดิฉัน เพื่อบอกกับผู้หญิงแก่คนนั้นว่า นี่แหละหลานสาวของฉัน ท่านยิ้มแล้วท่านก็ออกจากห้องพร้อมทั้งงับประตูให้ด้วย

ดิฉันเดินทางไปสิงคโปร์ เมื่อตอนกลางเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๑ และดิฉันได้กลับมาวัดอัมพวันอีกครั้งหนึ่งแล้วเมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๒ เพื่อมาปฏิบัติกรรมฐานต่อ โดยไม่มีกำหนดกลับ

(บันทึกเมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๓๒)